

PEPENELE GALBEN

Cucumis melo* L. –Familia *Cucurbitaceae

Particularități biologice. Pepenele galben este o plantă anuală, cu o perioadă de vegetație de 80-110 zile.

Are un sistem radicular puternic care pătrunde în sol până la 1m adâncime, cu marea masă a rădăcinilor situate la 30-40 cm, rezistând mai bine la secetă în comparație cu castraveții.

Pepenele galben este o plantă termofilă, cu pretenții foarte mari față de căldură, necesitând un plus de 2-4⁰C față de castraveți, pe faze de vegetație. Temperatura optimă de germinare a semințelor este de 25-30⁰C.

Pepenele galben este o plantă de zi scurtă. Lipsa de *lumină* determină alungirea răsadurilor și a plantelor în cultură. Lumina intensă influențează favorabil acumularea de zahăr în fructe, iar lipsa ei, întârzie coacerea fructelor.

Pretențiile plantei față de apă sunt mai reduse datorită structurii sistemului radicular ce îi imprimă o rezistență mai mare la secetă.

Elementele minerale trebuie să se găsească în cantități corespunzătoare în sol. O fertilizare în exces cu azot, pe fondul unei insuficiențe cu potasiu, duce la obținerea unor fructe de slabă calitate.

Tehnologia cultivării pepenelui galben în câmp

Pregătirea terenului și solului începe toamna prin efectuarea următoarelor lucrări: nivelarea de întreținere, discuirea, fertilizarea de bază cu îngrășăminte organice, 60-80 t/ha gunoi de grajd, 50-70 kg/ha superfosfat, 70-90 kg/ha sare potasică, încorporându-se în sol odată cu arătura adâncă, la 25-28cm. Primăvara se pregătește terenul cu grapa cu colți reglabili și cu, combinatorul.

Înființarea culturii prin semănat direct în câmp are loc între 25 aprilie și 10 mai, mecanizat cu SPC 6, sau manual când se seamănă pe suprafețe mici (100 mp) la adâncimea de 3-4cm, folosindu-se 4-5kg/ha (0,5gr/m²).

În zonele cu precipitații în luna mai, pentru a realiza producții mai timpurii, se practică semănatul în cuiburi pe mușuroaie amenajate peste un substrat de încălzire cu gunoi de grajd care a fost introdus în gropi la adâncimea de 30cm, distanța între cuiburi fiind de 50cm.

Lucrări de întreținere

- Răritul la distanțele stabilite pe rând, lăsându-se 2 plante la cuib;
- Prașile manuale și mecanice numai până în momentul când vrejii acoperă suprafața de cultură, pentru a nu fi deranjați;
- Aplicare a 3-4 udări, în special în perioada înfloririi și creșterii fructelor. Nu se fac udări în perioada de coacere a fructelor pentru a preveni crăparea acestora;
- Reducerea numărului de fructe pe plantă la 5-8 bucăți, în special la soiurile timpurii;
- 2-3 fertilizări suplimentare cu îngrășăminte chimice (în doze de 80-100-150 kg/ha NPK);
- Ciupitul tulpinii după 3-4 frunze și a lăstarilor după 5-8 frunze, influențând o ramificare mai rapidă;

Combaterea chimică a bolilor și dăunătorilor (mana – *Bravo 500 SC (500 gr/l)*, căderea plantulelor – *Previcur Energy (310 gr/l)*, alternarioza – *Shavit F72WP (2kg/ha)*, fuzarioza – *Topsin AL 70 PU (0,5 l soluție/plantă)*, tripsul tutunului – *Confidor Energy (0,6 l/ha)*)

Combaterea ecologică cuprinde o serie de măsuri cum ar fi:

- revenirea culturii pe același teren după o perioadă de 3-4 ani pentru evitarea apariției virozelor, bacteriozelor și fusariozelor ce distrug violent plantele;
- înființarea culturilor pe terenuri ce nu rețin apa, în sole ce vor fi irigate prin brazde;
- dezinfecția semințelor înainte de semănat cu soluții de piatră vântată (sulfat de cupru) în concentrație de 0,5% timp de 15 minute, după tratare semințele fiind zvântate fără a fi spălate;
- pentru bolile ce apar în timpul perioadei de vegetație se vor face 1-2 tratamente preventive cu zeamă bordeleză 0,5- 0,7%, Funguran 0,3%. Făinarea este o boală ce apare frecvent la această specie producând pierderi mari, de aceea este important să se stropească plantele cu sulf muiabil 0,5%;
- în cazul semnalării atacului de afide și acarieni se fac stropiri cu produse specifice ca Rotenona sau Neem.

Recoltarea fructelor are loc la maturitatea fiziologică deplină, sau cu câteva zile mai devreme pentru cultivarele cu postmaturare. Momentul optim de recoltare este semnalat de intensificarea parfumului, schimbarea culorii, apariția unor ușoare crăpături la nivelul pedunculului, fructele sunt grele, iar prin lovirea cu degetul nu trebuie să sune a gol.

Se recoltează eșalonat, începând din mijlocul lunii iulie și până la sfârșitul lunii august, iar la cultivarele mai târzii, recoltarea se prelungește până în septembrie, iar maturarea poate continua și în depozit.

Producerea semințelor de pepeni galbeni

Tehnologia este asemănătoare culturii de câmp, cu unele particularități: respectarea spațiului de izolare de 2000m, mărirea distanțelor pe rând la 40cm, limitarea numărului de fructe pe plantă la 4-5; ciupitul tulpinii și lăstarilor; efectuarea mai multor purificări biologice, ultima fiind la recoltarea fructelor, când acestea prezintă caracterele cultivarului.

Recoltarea fructelor se face la maturitatea fiziologică deplină. Extragerea semințelor se face manual, cu o lingură, sau mecanic cu pasatricea, iar separarea de pulpă se face prin spălare cu apă curată.

Bibliografie

Ruxandra Ciofu, Nistor Stan, Victor Popescu, Pelaghia Chilom, Silviu Apahidean, Arsenie Horgos, Viorel Berar, Fritz Laurer, Karl Fritz Laurer, Nicolae Atanasiu, 2003, **Tratat de legumicultura**, Editura Ceres, pag. 835-845.

Persoane de contact:

Tehnologii de cultură - Danela Murariu (dmurariu@ suceava.astral.ro)

Tratamente fitosanitare – Domnica Daniela Plăcintă (domnica.placinta@svgenebank.ro)